

8/IV/1961

Broj: III.P.2235/61-5

P R E S U D A
U IME NARODA

Kotarski sud I. u Zagrebu, po sudu pojedinca Ostojčić Miroslava, u pravnoj stvari tužioca Bauer Dr. Antuna iz Zagreba, Krajiška 23, zastupanog po Bukojević Dr. Stjepanu, advokatu iz Zagreba, protiv tužene Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti, Zavoda za likovnu umjetnost u Zagrebu, Ulica Braće Kavarice kbr. 1., radi priznanja vlasništva slike, nakon dana 30. lipnja 1961. u prisutnosti stranaka i njihovih zastupnika, zaključene usmene sporne rasprave

p r e s u d i o j e

Utvrđuje se, da je tužitelj Bauer Dr. Antun iz Zagreba, Krajiška 23 vlasnik slike "Djevojčica s jabukom" izradjena po slikaru Plančić Jurju, pa je tužena Jugoslavenska akademija znanosti i umjetnosti, Zavod za likovnu umjetnost, dužna to priznati i tužitelju izručiti tu sliku, te naknaditi parnični trošak od din. 7.125., sve u roku od 15 dana pod prijetnjom izvršenja.

O b r a z l o ž e n j e:

Tužitelj u tužbi navodi, da je vlasnik jedne slike koja predstavlja "Djevojčicu s jabukom", a koja je izradjena po slikaru Jurju Plančiću, i da je tu sliku prilikom razrješenja dužnosti direktora Gipsoteke grada Zagreba zaboravio u prostorijama iste Gipsoteke. Nadalje navodi, da je u srpnju 1960. prilikom posjete Galeriji slika u Sarajevu vidio svoju sliku u prostorijama te galerije, te da je istu zatražio da mu se preda, na što mu je odgovoreno, da je ta slika vlasništvo tužene i da je samo privremeno kod njih. Nakon toga obratio se pismeno tuženoj, da mu povрати predmetnu sliku, ali je tužena to odbila tražeći da on dokaže svoje vlasništvo. Predlaže, da usvoji tužbeni zahtjev i da se tuženoj naloži, da je dužna povratiti mu predmetnu sliku.

Tužena u svom odgovoru na tužbu poriče tužitelju vlasništvo predmetne slike i ističe, da je tužitelj 5. I. 1946. i 16. VI. 1952. g. odnosio svoje stvari iz Gipsoteke grada Zagreba, kojom prilikom su zapisnički ustanovljeni predmeti koji pripadaju tužitelju, a na kojima zapisnicima se je tužitelj saglasio i potpisao ih, no u tim zapisnicima nije kao vlasništvo tuženog unesena predmetna slika. Stoga predlaže, da se tužitelj odbije s tužbom i tužbenim zahtjevom.

U dokaznom postupku preslušani su kao svjedoci Paulusa Elvira, Valentić Emil, Medved Gabriel, Rafac Janko, Lajtner Braženka, Sudar Stefica i Sudar Rott, koje svjedoke je predložio tužitelj, te je izvršen uvid u zapisnik od 5. I. 1946. i od 16. VI. 1952. sastavljen u prostorijama gipsoteke grada Zagreba u kojima su nabrojani predmeti koji su vlasništvo tužitelja. Nadalje izvršen je uvid u dopis br. ILU 6/89-1952 i izvještaj od 15. XII. 1952. upućen Gipsoteci. Iz

Svjedoci Leitner Blaženka, Sudar Štefica i Sudar Rott, prema predloženoj fotografiji, prepoznaju spornu sliku i tvrde, da su u toku 1940 - 1945 godine vidjele tu sliku u stanu tužitelja i to u radnoj sobi i djevojačkoj sobi tužiteljevog stana, dok svjedoci Paulusa Elvira, Valentić Emil, Medved G. i Prijel, Račajec Jenko su iskazali, da doduše neznaju da bi predmetna slika bila vlasništvo tužitelja, ali da iz vlastitog opažanja znaju, da su se na tavanu, a i u ostalim prostorijama dddd Gipsoteke grada Zagreba nalazili predmeti vlasništvo tužitelja, a među njima da je bilo i dosta slika. Tužitelj preslušan u svrhu dokazivanja iskazao je, da stvarno u zapisnik o vlasništvu njegovih predmeta koji su se nalazili u prostorijama Gipsoteke, akoji je sačinjen početkom 1946.g., nije unesena predmetna slika, a to iz razloga, što se je u to vrijeme predmetna slika nalazila u njegovom stanu. Nadalje iskazuje, da je tu sliku donio u Gipsoteku negdje između 1949 do 1950 godine, te je 1952.g., kad je prestao biti direktor Gipsoteke otišao s radnog mjesta, a da nije prisustvovao popisu svojih stvari, a zabravio ja je odnijeti i prije tražiti, jer je vjerojatno bila prenešena na tavan.

Nakon provedenog dokaznog postupka sud je došao do zaključka, da je tužitelj kao direktor Gipsoteke grada Zagreba u prostorijama iste držao svoje razne umjetničke predmete, te da je naročito slike donosio iz stana i odnosio iz uredskih prostorija u stan, pa je sud povjerovao njegovom iskazu, da je sporna sliku držao u Gipsoteki i da je tamo nakon razrješenja dužnosti i ostala, a što su indirektno potvrdili i svi preslušani svjedoci. Na temelju iskaza svjedoka Leitner Blaženke, Sudar Štefica i Sudar Rotta, sud je došao do zaključka da je sporna slika saista vlasništvo tužitelja, jer su svjedoci dali iskaze uvjerljivo, a posve su nezainteresirani za rješenje ovoga spora. U prilog ovom zaključku suda ide i činjenica, da ova slika do 6. listopada 1952. nije bila upisana u inventar, a što proizlazi iz dokumenata gore označenih. Konačno tužitelj je brojne slike darovao Gipsoteki, pa se može opravdano vjerovati, da je ova slika stvarno njegovo vlasništvo i da ju nije poklonio.

Obzirom na gore izloženo trebalo je ~~izreći~~ presuditi kao u izreči. Odredba o troškovima parničnog postupka temelji se na propisu čl. 413 ZPP.

KOTARSKI SUD I U ZAGREBU
dan 30. lipnja 1961. god.

Sudac: Ostojačić Miroslav

POUKA: Protiv ove presude pristoji nezadovoljnoj stranci pravo žalbe na Okružni sud u Zagrebu u roku od 15 dana po primitku iste, a preko ove suda a tri primjerka pisмено ili usmeno na zapisnik.

O TOM OBAVIJESTI:

1. Za tužioca Dr. Vukojević Stjepan, advokat iz Zagreba.
2. Tuženoj osobno.

Suglasnost ovog prijepisa sa originalom, ovjerava:
Upravitelj kancelarije:

(Bukal Franjo)

P R E S U D A
U IME NARODA

Kotarski sud I. u Zagrebu, po sudu pojedinca Ostojačić Miroslava, u prevnoj stvari tužioca Bauer Dr. Antuna iz Zagreba, Krajiška 23, zastupanog po Bukojević Dr. Stjepanu, advokatu iz Zagreba, protiv tužene Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti, Zaveda za likovnu umjetnost u Zagrebu, Ulica Braće Kavurića kbr. 1., radi priznanja vlasništva slike, nakon dana 30. lipnja 1961. u prisutnosti stranaka i njihovih zastupnika, zaključene usmene sporne rasprave

p r e s u d i o j e

Utvrđuje se, da je tužitelj Bauer Dr. Antun iz Zagreba, Krajiška 23 vlasnik slike "Djevojčica s jabukom" izradjene po slikaru Plančiću Juraju, pa je tužena Jugoslavenska akademija znanosti i umjetnosti, Zaveda za likovnu umjetnost, dužna to priznati i tužitelju izručiti tu sliku, te naknaditi parnični trošak od din. 7.125., sve u roku od 15 dana pod prijetnjom izvršenja.

O b r a z l o ž e n j e :

Tužitelj u tužbi navodi, da je vlasnik jedne slike koja predstavlja "Djevojčicu s jabukom", a koja je izradjena po slikaru Juraju Plančiću, i da je tu sliku prilikom razrješenja dužnosti direktora Gipsoteke grada Zagreba zaboravio u prostorijama iste Gipsoteke. Nadalje navodi, da je u srpnju 1960. prilikom posjete Galeriji slika u Sarajevu vidio svoju sliku u prostorijama te galerije, te da je istu zatražio da mu se preda, na što mu je odgovoreno, da je ta slika vlasništvo tužene i da je samo privremeno kod njih. Nakon toga obratio se pismeno tuženoj, da mu povрати predmetnu sliku, ali je tužena to odbila tražeći da on dokaže svoje vlasništvo. Predlaže, da usvoji tužbeni zahtjev i da se tuženoj naloži, da je dužna povratiti mu predmetnu sliku.

Tužena u svom odgovoru na tužbu poriče tužitelju vlasništvo predmetne slike i ističe, da je tužitelj 5. I. 1946. i 16. VI. 1952. g. odnosio svoje stvari iz Gipsoteke grada Zagreba, kojom prilikom su zapisnički ustanovljeni predmeti koji pripadaju tužitelju, a sa kojim zapisnicima se je tužitelj saglasio i potpisao ih, no u tim zapisnicima nije kao vlasništvo tuženog unesena predmetna slika. Stoga predlaže, da se tužitelj odbije s tužbom i tužbenim zahtjevom.

U dokaznom postupku preslušani su kao svjedoci Paulusa Blvira, Valentić Emil, Medved Gabriel, Rafec Janko, Lajtner Brakenka, Sudar Stefica i Sudar Rott, koje svjedoke je predložio tužitelj, te je izvršen uvid u zapisnik od 5. I. 1946. i od 16. VI. 1952. sastavljen u prostorijama gipsoteke grada Zagreba u kojima su nabrojani predmeti koji su vlasništvo tužitelja. Nadalje izvršen je uvid u dopis br. ILU 6/89-1952 i izvještaj od 15. XII. 1952. upućen Gipsoteki. ~~12~~

Svjedoci Leitner Blaženka, Sudar Štefica i Sudar Rott, prema predloženoj fotografiji, prepoznaju spornu sliku i tvrde, da su u toku 1940 - 1945 godine vidjele tu sliku u stanu tužitelja i to u radnoj sobi i djevojačkoj sobi tužiteljevog stana, dok svjedoci Paulusa Elvira, Valentić Emil, Medved G. Prijel, Nažajec Janko su iskazali, da doduše neznaju da bi predmetna slika bila vlasništvo tužitelja, ali da iz vlastitog opažanja znaju, da su se na tavanu, a i u ostalim prostorijama Gipsoteke grada Zagreba nalazili predmeti vlasništvo tužitelja, a među njima da je bilo i dosta slika. Tužitelj preslušan u svrhu dokazivanja iskazao je, da stvarno u zapisnik o vlasništvu njegovih predmeta koji su se nalazili u prostorijama Gipsoteke, akoji je sačinjen početkom 1946. g., nije unesena predmetna slika, a to iz razloga, što se je u to vrijeme predmetna slika nalazila u njegovom stanu. Nadalje iskazuje, da je tu sliku donio u Gipsoteku negdje između 1949 do 1950 godine, te je 1952. g., kad je prestao biti direktor Gipsoteke otišao s radnog mjesta, a da nije prisustvovao popisu svojih stvari, a zaboravio ju je odnijeti i prije tražiti, jer je vjerojatno bila prenešena na tavan.

Nakon provedenog dokaznog postupka sud je došao do zaključka, da je tužitelj kao direktor Gipsoteke grada Zagreba u prostorijama iste držao svoje razne umjetničke predmete, te da je naročito slike donosio iz stana i odnosio iz uredskih prostorija u stan, pa je sud povjerovao njegovom iskazu, da je spornu sliku držao u Gipsoteki i da je tamo nakon razrješenja dužnosti i ostala, a što su indirektno potvrdili i svi preslušani svjedoci. Na temelju iskaza svjedoka Leitner Blaženke, Sudar Štefica i Sudar Rotta, sud je došao do zaključka da je sporna slika zaista vlasništvo tužitelja, jer su svjedoci dali iskaze uvjerljivo, a posve su nezainteresirani za rješanje ovoga spora. U prilog ovom zaključku suda ide i činjenica, da ova slika do 6. listopada 1952. nije bila upisana u inventar, a što proizlazi iz dokumenata gore označenih. Konačno tužitelj je brojna slike darovao Gipsoteki, pa se može opravdano vjerovati, da je ova slika stvarno njegovo vlasništvo i da ju nije poklonio.

Obzirom na gore izloženo trebalo je izričito presuditi kao u izreci. Odredba o troškovima parničnog postupka temelji se na propisu čl. 413 ZPP.

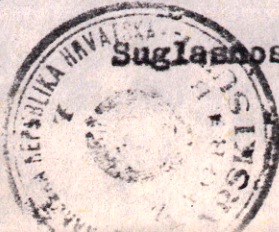
KOTARSKI SUD I U ZAGREBU
dne 30. lipnja 1961. god.

Sudac: Ostojčić Miroslav

POUKA: Protiv ove presude pristoji nezadovoljnoj strani pravo žalbe na Okružni sud u Zagrebu u roku od 15 dana po primitku iste, a preko ovog suda u tri primjerka pisмено ili usmeno na zapisnik.

O TOM OBAVIJEST:

1. Za tužioca Dr. Vukojević Stjepan, advokat iz Zagreba.
2. Tuženoj osobno.

Suglasnost ovog prijepisa sa originalom, ovjerava:
Upravitelj kancelarije:

(Bukal Franjo)